பகுத்தறிவு

கழக வார இதழ் — ஆசிரியர்:- ப. கண்ணன்

மலர் 6 | சேலம் 21-12-56 ★ விலை 0-1-6 | இதழ் 24

கூடா நட்பு விளைத்த கொடுமை காணீர்!

பெரியார் நினைந்ததையே புரிகின்றார் காமராசர் என, அறியாத சிறியார்கள் ஆர்ப்பாட்டம் புரிகின்றார். நடப்பதென்ன தோழா? நாம் காண்பதென்ன தோழா?

இலக்கியச் சோலையிலே

இளங்கோ கண்ட கோவலன்.

ஏ. பெரியசாமி,

[சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி]

"மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
அரும்பெறற் பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா இசையே யென்கோ
தாழிருங் கூந்தல் தையால் நின்னை..."

(மனையறம் படுத்த காதை, 73-80)

(காசறு விரையே-உயிர்ப்பின் இனிமைபால் குற்றமற்ற விரையை ஒப்பாய், என்கோ—என்பேனோ, தாழிருங் கூந்தல்—நீண்ட கரிய கூந்தல்)

சிலப்பதிகாரத்தில் சுவை மிகுந்த பகுதிகள் பலவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. படித்தவுடன் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அளவிலே எளிமையாக இருந்தாலும், இப்பகுதியின் பொருளாழத்தில்தான் புலவரினுடைய கற்பனைத் திறனும், நூலாக்கும் திறனும் மேலோங்கி நிற்கின்றன.

மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியைப் பற்றியும் விளக்கிப் பாடிய திருவள்ளுவர் காமத்துப் பாலில் "புணர்ச்சி மகிழ்தலைப்" பற்றிக்கூறுகின்றார்.

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த்
துற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள,"

(அதி-111, குறள்-1) என்று.

கண்ணகியினுடைய ஒளியும், ஊறும், நாற்றமும், சுவையும், ஓசையுமாகிய ஐம்புலனுங்கூறி நலம் பாராட்டிய கோவலனது உரை மேற்கண்ட குறளுக்கு ஓர் இலக்கணமாய் அமைந்தது எனலாம்.

அடுத்து, கோவலனுடைய இந்தப் பாராட்டுரை அவனுடைய குணத்திற் கேற்றவாறு அமைந்திருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

பிறப்பிலேயே கோவலன் பெருஞ் செல்வன். புகார் நகரத்திலேயே புகழ் பெற்ற வணிகன், பொன்னிலும் மணியிலும் புரண்டவன்; முத்துக் குவியலிலே மூழ்கி எழுந்தவன்.

கிராமத்தில் வாழ்பவனொருவன் தன் மனைவியைப் புகழும்போது, "செவ்வாழையைப் போன்ற உடல்; எலுமிச்சை நிறம்; கதிரையொத்த அழகிய கைகள்..." என்றெல்லாம் கூறுவான். அவனுடைய புகழுரையிலிருக்கும் உவமைகள், அவன் வாழும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து அமைவனவாகும்.

அதைப்போல, கோவலனும் கண்ணகியைப் பாராட்டிக் கூறும்போது, அவ்வுரையில் பொன்னும், மணியும், முத்தும் முதலிடம் பெறுகின்றன. அவை கூட உவமைகளாக அமையவில்லை. கண்ணகியைப் பொன்னும் மணியும், முத்துமாகவே உருவகித்து விடுகிறான் கோவலன்.

"மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
....
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ"

பொன்னினிடத்தில் கோவலனுக்கு என்ன ஈடுபாடோ! கண்ணகியை வர்ணிக்கும் பொழுதெல்லாம் பொன்னுக்கே முதலிடம் தருகிறான்.

கண்ணகியினுடைய காற்சிலம்பொன்றை விற்று வரும்பொருட்டு, மதுரை நோக்கிப் புறப்படுகிறான் கோவலன். கண்ணகி கலங்கி நிற்கிறாள். அவளுடைய கலக்கத்தை நீக்கும் பொருட்டு, கோவலன் கண்ணகியை நோக்கி,

"பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி"

என்று பலபடப் புகழ்ந்து கூறி, "மயங்காதொழிக" என்று ஆறுதலளித்து விட்டுச் செல்கிறான். இங்ஙனம், ஒவ்வோரிடத்திலும் பொன்னுக்கு முதன்மை தருவதற்குக் காரணம், கோவலனிடம் அமைந்திருந்த வணிகரது இயல்பான குணம்தான்! அந்தக் குணம்தான்.

"பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே"

என்று கண்ணகியுடன், அவளது தந்தையையும், வணிகக் குலத்தையும் புகழ வைத்ததோ என்னவோ!

கோவலனது மற்றொரு இயல்பும் இங்கு வெளியாகிறது. சாதாரணமான பொன்னையும், முத்தையும், மணியையும் கோவலன் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஒவ்வொன்றும் உயர்ந்த வகையைச் சேர்ந்தவை என்னும் பொருள் விளங்க,

"மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
....
மலையிடைப் பிறவா மணியே"

என்று குறிக்கிறான்.

"மாசறு பொன்னே" என்றதால் "குற்றமற்ற பொன்" என்னும் பொருள் தொனிப்பதோடு, கோவலன் தன் காதற் கிழத்தியை எவ்வளவு உயர்வாகக் கருதினன் என்பதும் புலப்படுகிறது.

(11-ம் பக்கம் பார்க்க)

பகுத்தறிவு.
வார இதழ்.
கையொப்பத்தொகை:
ஆண்டு 1-க்கு 5-0-0
ஆறு மாதங்கள் 2-8-0
தனிப்படி 0-1-6
விற்பனையாளர் இல்லாத இடங்களுக்கு, முன்பணம் கட்டும் விற்பனையாளர் தேவை.
பகுத்தறிவு அலுவலகம்,
சேலம்-1.

எதிரொலி

ஏழைத் திராவிடமக்களின் கல்விவளர்ச்சியைத் தம் கண்களைப்போலக் கருதியிருப்பவர் முதலமைச்சர் திரு. காமராசர்.

—"விடுதலை"

ஆனால், ஏக இந்தியா எனும் நூலை, இந்தி எனும் ஊசியில் கோர்த்து கண்களைத் தைத்துவிடு என்றால் கட்டாயம் செய்து முடிப்பாரே காமராசர்!

* * *

உண்மைத் திராவிடர் எவரும் முதலமைச்சருக்கு துரோகஞ்செய்யத் துணியமாட்டார்.

—"விடுதலை"

தமிழனுக்கு அவர் செய்து வருகின்ற துரோகங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்கவும் மாட்டார்!

* * *

சேலத்திற்கு இரும்பு தொழிற்சாலை கிடையாது டெல்லி சட்டசபையில் மந்திரி கைவிரிப்பு.

—செய்தி

டெல்லி காங்கிரஸ் அடிமைகளுக்கு தமிழ் நாட்டில் ஓட்டுக் கிடையாது என்று மக்கள் கை விரிப்பார்களா?

* * *

ஈ.வே.ரா பெரியாருக்கு பைத்தியமா?

—சக்கரை செட்டியார்

பணப்பற்றுக்கு அப்படி ஒரு பெயரோ?

* * *

பம்பாய் முதன் மந்திரிமீது கல்வீச்சு! கருப்புக் கொடியோடு குஜராத்திகள் ஆர்ப்பாட்டம்.

—செய்தி

மராத்தி—குஜராத்தி கூட்டு மாகில அமைப்பின் நேர்மை, கேலாசவும், கொடியாகவும் பறக்கிறது!

* * *

வடவர் ஆட்சிக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பது சுதந்திரமாகுமா?

—பெரியார்.

அந்த அடிமைகளுக்கு ஆதரவுகாட்டி அடிமைத்தளையை இறுக்கிக்கொள்வது சுயமரியாதை ஆகுமா?

வருங்காலம் நமதே!

——:–:——

(சுதந்திரச் சிந்து)

1. வண்ணத் தமிழினைப் போற்றினர்—சிறு
வஞ்சந் தனையறத் தூற்றினர்—பெரும்
வையந் தனிலிசை ஏற்றினர்—மேரு
மலைசூடின சிலைசேரரும்
புலிசேலுறும் வலிராசரும்
வாழச் செலுத்தினர் ஆட்சியே—இன்று
வீழப் புரிகிறர் மாட்சியே

2. ஆதித் தமிழினைநீக்கினர்—இந்தி
ஆளும் மொழியென ஆக்கினர்—நம
தானநல் எல்லைகள் போக்கினர்—புவி
அறியாதொரு தமிழ்நாடென
தெரியாதுரை பலபேசியே
ஆட்சி செலுத்துவார் வாழ்வதோ?—பதவி
நீட்சி கொடுத்துநாம் தாழ்வதோ?

3 கொள்கைக் குரலினை நாட்டவே—நாம்
கொண்ட இழிவினை ஓட்டவே—உரிமை
கொண்டு புகழினை ஈட்டவே—மிகக்
குதித்தாடிடும் எதிர்ப்போடிடக்
கொதித்தார்வழம் படைத்தோர் நமை
ஞாலம் அறிதினங் கொஞ்சமே—வருங்
காலம் நமதேயாம் நெஞ்சமே!

—தொல்காப்பியன்.

தமிழ் மண்ணிலே வளரும் தமிழ் மூலிகைதான் தமிழ் மக்களுக்கு மாமருந்தாக அமைய முடியும். ஆயுர்வேதம், யூனானி வைத்திய முறைகளை வளர்க்க முற்படும் அரசாங்கம், தமிழ் வைத்தியமாகிய சித்த வைத்தியத்தை வளர்ப்பதில் சிறிதேனும் கவனம் செலுத்தவில்லை. இத் துறையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகமாவது கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

—கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம். 16-12-56

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்
அப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.
—திருவள்ளுவர்

இதயம்

மலர் 6 | சேலம் 21—12—56 | இதழ் 24

அநியாயம்! அநியாயம்!

சேலத்தில் கஞ்சமலைப் பகுதியில் ஏராளமான இரும்பு கிடைக்கிறது; அவற்றைத் தோண்டி எடுத்து உருக்கத் தொடங்கினல் பல்லாயிரக் கணக்கான வர்க்குத் தொழில் கிடைக்கும்; தென்னுடு செல்வம் கொழிக்கும் வள நாடாக மாறும்; வறுமையால்—வேலையின்மையால்—வதைபட்டு மாளுகின்ற மக்களுக்கு வாழ்வு கிடைக்கும் என்றெல்லாம் கனவு கண்டனர் நாட்டுப்பற்று மிக்க நல்லவர்கள்!

சேலத்தில் பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படப் போகிறது; கிடைக்கும் இரும்பின் தரம் குறித்துப் பரிசோதனை நடக்கிறது; தொழிற்சாலைக்கு ஏற்ற இடம் பார்க்கப் படுகிறது; வெளிநாட்டுத் தொழில் நிபுணர்கள் பார்வையிட்டுச் சென்றுவிட்டனர் பலித்துவிட்டது பல்லாண்டுகளாகச் செய்த முயற்சி என்றனர் காங்கிரஸ்காரர்கள்! அந்த மந்திரி வந்தார்; ஆ!ஆ!கா அற்புதமான இரும்பு என்றார்! இந்த மந்திரி வந்தார்; இதோ தொடங்கப்போகிறோம் தொழிற்சாலை என்றார்; மற்றொரு மந்திரி வந்தார், "நாங்கள்தென்னாட்டுக்குப்பாரபட்சம்காட்டுவதாகக் கூறுகிறார்கள், சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைப்பதன் மூலம் அந்தக் குறையைத் தீர்க்கப் போகிறோம்" என்று வீராப்புப் பேசினர்.

சேலம் காங்கிரசுக்காரர்—டெல்லி சட்டமன்ற உறுப்பினர், **பாரிஸ்டர் எஸ். வி. இராமசாமி** அவர்கள் உண்மையாகவே பாடுபட்டார்: தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும்; தமிழ்நாட்டில் காங்கிரசின் மானம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று. அந்தோ! போய்விட்டது! எல்லாம் போய்விட்டது! எண்ணமெல்லாம் மண்ணாகி விட்டது!

இந்தியப் பேரரசின் இரும்பு, உருக்கு, நிதியமைச்சர் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் 18-12-56 டெல்லி சட்டசபையில் இறுதியாகக் கூறிவிட்டார்: "சேலத்தில் இரும்பு, உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் திட்டம் எதுவும் தற்போது இல்லை," என்று! எத்தகைய அவலச்செய்தி!

தென்னகத்தை வளம்நிறைந்த நாடாக்கும் தீஞ்சுவைக்கனவை — பொருளாதாரம் பூரிக்கச் செய்திடும் கனிச்செல்வ ஓவியத்தைக் கலைத்துவிட்டனர் வடநாட்டுப் பாசிச வெறிபிடித்த காங்கிரஸ் கனவான்கள்! அநியாயம்! அநியாயம்!

திராவிடத் திருநாட்டின் பெருமக்களே! நமக்கு வாழ்வு தேடிக்கொள்ள, நமது கேவலநிலையை மாற்றிக்கொள்ள நமக்குரிமையில்லை; தகுதியில்லை; யோக்கியதையில்லை! இந்த நிலையில் நம்மை வைத்திருக்கின்றனர் இந்நாட்டுக் காங்கிரஸ் மகானுபாவர்கள்! நம்நாடு வளம்பெறவேண்டுமானல், நம் மக்கள் நல் வாழ்வு பெறவேண்டுமானல், ஓரவஞ்சனை புரியும், தமிழகத் துரோக காங்கிரஸ்கட்சிக்குத் தக்க பாடம் புகட்டவேண்டாமா?நாட்டு நிலைகண்டு நாணித் தலைகுனியும் நல்லவர்களே! என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

— ப. கண்ணன்.

முத்தமிழ்க் காவலர்.

திருச்சி தோழர், விசுவநாதம் பகுத்தறிவு இயக்கம் பெற்றெடுத்த செல்வம்,பைந்தமிழர்:சிறந்த பண்பாளர்; சீர்திருத்தப் பேச்சாளர்; எழுத்தாளர்.

பெரியார் ஈ. வே. ரா. தோற்றுவித்த சுயமரியாதைக் கட்சியில் அவராற்றிய அரும்பணியும், 1938-ல் நடைபெற்ற முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பெரியாரின் வாரிசாகத் தலைமையேற்று புயல்போல் நாடுசுற்றிச் செயல்புரிந்த பெருந்திறனும் தமிழகம் மறவாது. அவரது பேச்சுக்கள் உணர்ச்சிக்கு விருந்து; எழுத்துக்கள் அறிவுக்கு விருந்து! செயல்கள் அடிமை நோய்க்கு அருமருந்து!

திருக்குறளை பகுத்தறிவுச் சல்லடையால் சலித்தெடுத்து, மணி மணியாக மக்கள் மன்றத்திலே வைத்துப் பயன் விளைப்பவர். நியாயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தூண்களிலே ஒருவராகத் திகழ வேண்டியவர்.

திருச்சி தமிழ்ச்சங்கத்தின் சார்பிலே 16—12—56-ல் நாவலர் விசுவநாதம் அவர்களுக்கு விழா நடத்திப் பொன்னாடை போர்த்து, "முத்தமிழ்க் காவலர்" என்ற பட்டம் வழங்கியுள்ளனர். பாராட்டியுள்ளனர். நாம் மகிழ்கின்றோம்;செந்தமிழ்க் காவலர்க்குச் செய்த சிறப்பு, தமிழுக்குச் செய்த சிறப்பாகும். வாழ்க முத்தமிழ்க் காவலர்! வளர்க அவரது தமிழ்ப்பணி! எமது நெஞ்சுகந்த வாழ்த்துக்கள்!

சிறுகதை.

இன்பக் கனவா?

இரா. சி. சவுண்டப்பன்.

★

கண்ணாளா! நின்மடல் வரப்பெற்றேன். நீங்கா மகிழ்ச்சி கொண்டேன்—நித்தமும் நின் நினைவுதான் எனக்கு.

நுங்கள் மதிமுகத்தை ஒருதடவையேனும் காணலாம்—கனிவுடன் பேசலாம்—என்றாலோ இங்கு காவல் அதிகமாக இருக்கிறது. ஏதாவது காரணத்தைக் கொண்டு வெளியே புறப்பட்டால்...வார்த்தைகள் வந்து என்னை வழி மறிக்கின்றன, எங்கே செல்லுகிறாய்? எதற்கு? இப்படியாக.

எப்படியும் நாளை மாலை பூம்பொழிலில் உங்களை சந்திக்கிறேன்.

உங்கள் காதலி,
வனஜா.

அன்பே! ஆருயிர்க் காதலி! இல்லற ஜோதியாக உன்னை ஏற்கும் நாள் விரைவில். கவலைப்படாதே! இன்பத்தை அடைய வேண்டுமானால் இன்னல் பல அனுபவிக்கத்தான் நேரும். இன்னலைக் கண்டு அஞ்சினால் இன்பத்தை அடைய முடியுமா? துன்பத்தின் கடை கோடியிலேதான் இன்பம் இருக்கிறது.

சாதிமத வேறுபாட்டால் துண்டிக்கப்பட்டவர்கள் நாம்! துயரம் எதிர்நோக்கும். எனினும் தூய காதல் கொண்டுள்ள நமக்கு துன்பம் ஓர் துரும்பு. இன்பம் காணும் தூயநாள் விரைவில். உன் மடல் கிடைத்தது. உனக்காக காத்துக் கிடப்பேன்.

உன் அன்புக் காதலன்,
ராஜா.

காத்திருந்து ஏமாந்து களைத்திருப்பீர். கோபமும் அடைந்திருப்பீர் என்மேல். என்ன செய்வது? இன்று உங்களை சந்தித்துவிட முடிவுசெய்தேன். முடியவில்லை. மதமும், சாதியும் பயங்கர மதில் சுவர்கள் தான். என்றாலும் நம் காதல் வெல்லாதோ? அவைகிடக்கட்டும்.

மணி மூன்று இருக்கும், என்னுடைய அத்தை மகள் அனுசூயா ஊரிலிருந்து வந்துவிட்டாள்—சிவ பூசையிலே கரடி புகுந்தது போல. அவளிடமிருந்து தப்பித்துவர என்ன தந்திரமெல்லாமோ கையாண்டேன்; முடியவில்லை!

குளக்கரை ஓரத்திலே! குன்றின் உச்சியிலே! குளுமையான காற்றினூடே! கும்மாளத்துடன் உங்களோடு கை கோர்த்து — அன்னநடை போட்டு ஆனந்தமாக இருந்து வரலாம் என ஆசைப்பட்டேன். எண்ணக்கோட்டை சரிந்துவிட்டது. அவள் ஊருக்குச் சென்றதும் உங்களை சந்திக்கிறேன்.

அன்புக் காதலி,
வனஜா.

எழிலரசி! காத்திருந்தேன் உனக்காக. கதிரவனும் தன் கடமை முடித்தான். காரிருள் கப்பியது. காரிகை நீ வரவில்லை. காத்திருந்தேன், நடுநிசி வரையிலும் காத்திருந்தேன்!

எங்கும் அமைதி நிலவியது. ஏகாந்தத்தில் அமர்ந்திருந்தேன் நான்—எல்லாம் உன் நினைவாக. நிர்மலமாக இருந்த வானத்திலே திடீரென கருமேகங்கள் ஒன்று சேர்ந்து கிளம்பின, ஆர்ப்பரித்தன, அட்டகாசம் செய்தன, என் அமைதியைக் குலைக்க; மோனத்தைக் கலைக்க; அயரவில்லை நான். எப்படியும் நீ வந்துவிடுவாயெனும் நம்பிக்கையினால்.

வானத்தே கிளம்பிய மேகங்கள் என்மேல் அமுதத் துளிகளைத் தெளித்தன. ஆம்! சிறுசிறு மழைத்துளிகள் என்மேல் விழுந்தன. அலட்சியமாக அமர்ந்திருந்தேன் அழகரசியைக் காணும் ஆவல் மிகுதியால்.

எவ்வளவு நேரம் காத்திருந்தேனோ எனக்கே தெரியாது! அயர்வு ஆட்கொண்டது என்னை; தூக்கம் சுண்டி இழுத்தது: மயங்கி விழுந்தேன் மாதரசியின் மடியில் சாய்வதாக நினைப்பு அப்பொழுது, "சலப்! என்ற சப்தம். சகதி என்வாயினுள்ளே புகுந்தது! ஒருவித நெடி. குடலைக் குமட்டி எடுக்கிறது இப்பொழுது நினைத்தாலும், அப்பொழுது? தங்கச் சிலையாளின் தளிர் அதரத்திலிருந்து வழிந்தோடும் அமுதத் தேனூற்றை அள்ளிப் பருகுவதாகவே நினைப்பு. "பளீரென" ஒரு மின்னல்! இருந்த நிலையை உணர்த்தியது. நான் விழுந்து கிடந்தது, பாசிபடிந்த ஓர் குட்டை!

தட்டுத்தடுமாறி எழுந்து உட்கார்ந்தேன் மறுபடியும் ஓர் மின்னல். மின்னல் கீற்றின் ஒளியிலே தெரிந்தது ஓர் உருவம். என்னை நோக்கி வருவது போல.

வான்மயிலாள், வண்ணக் காதலி தான் என நினைப்புடன் எழுந்தேன்—கால்களை எட்டிப்போட்டேன் கனிமொழியைத்தாவி அணைக்க. என்னவோ சப்தம்!

சிங்காரியின் சிரிப்பொலிதான் அது. மாதரசியின் வளைக்கரங்களின் ஒலிதான் அது என நினைப்பு.

அருகில் வந்துவிட்டேன். அசையாமல் நின்றாய் நீ! அன்பே என்றேன். ஆருயிரே என்றாய், ஆவலோடு தாவினேன் உன்னை அணைக்க. "தடால்!" ஆம்! பக்கத்திலிருந்த பாழுங்கிணற்றிலே விழுந்தேன். ஐயோ என அலறி. மூர்ச்சையானேன். நினைவு வந்து எழுந்தபோது நான் என் படுக்கையிலிருந்து கீழே உருண்டு கிடப்பதை அறிந்தேன். ஆம்! நான் கண்டது யாவும் கனவுதான்! கனவிலும் ஓர் களிப்பு! அதிலேயும் ஓர் இன்பம். எவரும் அடைய முடியாத அளவிலா ஆனந்தம். மீண்டும் உன் கடிதம் படித்தேன். நம் சந்திப்புக்குத் தடையாக அனுசூயா அமைந்தாள்; நம் வாழ்வுக்குத் தடையாக பாசி படிந்த அந்த மதக் குட்டையும், பாழும் சாதிப் பழங் கிணறும் அமைந்து விட்டால்...? ஐயோ!...

காதலன்,
ராஜா.

விளம்பர உலகம் இது. சேவை புரிந்தால் போதாது. தமுக்கும் போட வேண்டும்.

—யாரோ.

[முன் இதழ் தொடர்ச்சி]

வித்யா: தாங்கள் விரும்பினால் நடவாததும் உண்டோ?

நந்தி:- முழுமனதோடு விரும்புகிறேன் பெண்ணே! ஏற்பாடு செய்யமுடியுமா உன்னால்?

வித்யா:- அவரது நிபந்தனைகள் சிலவற்றைத் தாங்கள் ஒப்புவதானால் ....

நந்தி:- சொல். என்ன நிபந்தனைகள்?

வித்யா:- முதலில் அவருக்கு மன்னிப்பளிக்க வேண்டும்.

நந்தி:- மனப்பூர்வமாக மன்னித்தேன். அறியாமையால் அவன் செய்த குற்றங்களை மறந்தே விடுகிறேன்.

சீலாதி:- (எழுந்து) மன்னர் பெரும! சந்திரவர்மன் செய்த குற்றங்கள் மிகப் பெரியவை. இவ்வளவு எளிதாக மன்னிப்புத் தருவது நலமன்று.

நந்தி:- (மிடுக்காக) எனக்குத் தெரியும். வேம்பின் காய் கசக்கிறது; பழம் இனிக்கவில்லையா? கெட்டவன் கெட்டவனாகவே இருக்க வேண்டுமா? உட்காரும்.

(தலைகுனிந்து அமர்கிறார் சீலாதித்தர்)

நந்தி:- பெண்ணே! அப்புறம் என்ன?

வித்யா:- கலம்பகம் அரங்கேற்ற சில விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

நந்தி:- தமிழுக்குப் பெருமை! தாராளமாகச் செய்வோம். விபரம் சொல்.

வித்யா:- ஒரு பரந்த மைதானம். அதிலே நாற்சதுர அமைப்பில் பத்து பச்சைப் பந்தல்கள் நடுவிலே ஒரு மேடை. அதிலிருந்து அவர் நூறு பாடல்களையும் பாடுவார். பந்தலுக்குப் பத்தாக, பத்துவகை ஆசனங்களில் அமர்ந்து தாங்கள் அவற்றைக் கேட்டு இன்புறவேண்டும்.

நந்தி:- ஆசனங்கள் என்னென்ன?

வித்யா:- அவர் நிர்ணயித்துக் கொடுப்பார்! பிடிக்கவில்லையென்றாலும், தமிழ்ச்சுவை நுகரவும், இறைவனின் அருளைப் பெறவும் துணிந்து ஏற்க வேண்டும் அதனை! சிந்தையிலே கலக்கம் கொண்டால் செந்தமிழ்த் தாய் சினந்திடுவாள்!

நந்தி:- இதுவென்ன விந்தை! பைந்தமிழின் பாட்டுச் சுவை; பரமபொருளின் பெருங் கருணை, ஏககாலத்தில் இரண்டும் கிட்டுவது எத்தகையபேறு! எத்தகையபேறு! அப்படியே செய்வோம்.

சீலாதி:- (எழுந்து) பெண்ணே! சந்திரவர்மருக்காக இவ்வளவு பேசுகிறாயே! அவருக்கும் உனக்கும் என்ன உறவு?

வித்யா:- (நாணி) அவர்...என் காதலர்.

சீலா:- ஒரு ராஜத் துரோகியைக் காதலிப்பது குற்றமென்பது உனக்குத் தெரியுமா?

விக்ரம:- (எழுந்து) மன்னவரால் மன்னிக்கப்பட்டவர், அமைச்சரால் அவமதிக்கப் படுகிறார்! மகாராஜாவின் விருப்பத்தில் மந்திரியார் குறுக்கிடுவதை நான் வெறுக்கிறேன்.

நந்தி:- அமைச்சரே! செந்தமிழ்க் காவியத்தால் எனது பெயர் சிறப்புப் பெறவேண்டும். தமிழன்னையின் பேரருளுக்கும் பாத்திரமாக வேண்டும். நடந்துபோன பழங்கதையை மறந்துவிடும். கலம்பக ஏற்பாடுகள் விரைந்து முடியட்டும்.

சீலா:- (வணங்கி) கட்டளை.

நந்தி:- பெண்ணே! தம்பிக்கு என் மன்னிப்பைச் சொல். கலம்பகம் அரங்கேற்றச் செய்யும் மகத்தான ஏற்பாடுகளையும் சொல்.

வித்யா:- உத்தரவு மகாராஜா!

(சபை கலைதல்)

காட்சி 28.

(அரண்மனை மன்னனும், சேனபதியும் பேசுகின்றனர்)

விக்ர:- சபையிலே, மகாமேதாவிபோல் நீதிமுறை பேசினரே மந்திரியார். இப்போது என்ன செய்திருக்கிறார் தெரியுமா மகாராஜா?

நந்தி:- என்ன செய்கிறார்?

விக்ர:- (மெதுவாக) இரகசியமாக மகாராணியைச் சந்திக்க, பாதாளச் சிறைக்குப் போயிருக்கிறார்.

நந்தி:- (வியந்து) ஏன்? எதற்காக?

விக்ர:- சொல்ல வாய் கூசுகிறது மகாராஜா! தங்கள் மனம்......

நந்தி:- வருந்தும்; சொல்லவந்ததைச் சொலலாவிட்டால்!

விக்ர:- எப்படிச் சொல்லுவது? மகாராணியையும், மந்தியாரையும் இணைந்து, என்னென்னவோ வதந்திகள். நாம் குருக்கோட்டைப் போருக்குச் சென்றிருந்தபோது, இருவரும் அரண்மனையில் குதூகலமாக இருந்தார்களாம்! அதை மறக்க முடியவில்லையாம் மந்திரியாரால்!

நந்தி:- (பதைத்து) ஆ! எத்தகைய பெரும் பழி! சேனபதி! நாம் இப்பொழுதே செல்ல வேண்டும் பாதாளச் சிறைக்கு.

விக்ர:- (அஞ்சுவதுபோல்) வேண்டாம் மகாராஜா! வேண்டாம். ஏதாவது விபரீதம் ஏற்பட்டால், பிறகு என்மேல் .... பயமாயிருக்கிறது எனக்கு.

நந்தி:- சே! வேண்டாம்; நானே போகிறேன் (வேகமாகச் சொல்ல)

விக்ர:- வருகிறேன்! நானும் வருகிறேன்.

(சொல்லியவண்ணம் பின்னல் ஓடுகிறான்)

காட்சி 29.

(பாதாளச் சிறை சிறைக்குள்ளிருக்கும் மகாராணியும், பார்க்கவந்த சீலாதித்தரும்)

சங்கா:- (அஞ்சி) வஞ்சகம் விரித்த மாய வலையிலே விழுந்தாரா மன்னவர்? தடுக்க முடியவில்லையா தார் வேந்தரை?

சீலா:- முயன்றேன் மகாராணி! மன்னவரின் தமிழார்வமும், சேனபதியின் குறுக்கீடும் சேர்ந்து சிதைத்துவிட்டன என் முயற்சியை

சங்கா:- சேனபதி விக்ரமகேசரியுமா உண்மையை உணரவில்லை.

சீலா:- ஆம் மகாராணி! அவர் இப்படிப் போவாரென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை!

சங்கா:- அமைச்சரே! உண்மைக்குப் போராடும் நிலையில் நீர்தான் இருக்கிறீர். அந்தச் சதியின் பிடியிலிருந்து எப்படியாவது மீட்க வேண்டுமே மன்னவரை.

சீலா:- முயலுகின்றேன் தேவி! எனது கடைசி மூச்சு உள்ளவரை கடமையை நிறைவேற்றுவேன். நம்புங்கள்.

சங்கா:- நம்புகிறேன் அமைச்சரே! மலைபோல் நம்புகிறேன். உம்மை விட்டால் வேறு கதியில்லை.......

(மன்னவரும், சேனபதியும் வருகின்றனர்)

நந்தி:- (கோபச் சிரிப்பு) ''மலைபோல் நம்புகிறேன். உம்மை விட்டால் வேறு கதியில்லை'' சண்டாளப் பிண்டங்களா? சிறைச்சாலையை மலர் மஞ்சமாகவா மாற்றுகிறீர்கள்? என்ன நெஞ்சழுத்தம்!

சங்கா:- (பதைத்து) ஆ! மன்னவரே! என்ன வார்த்தை சொல்லுகிறீர்கள்?

சீலா:- (வருந்தி) மன்னர் பெரும! மன்னிக்கவேண்டும் என்னை.

நந்தி:- மன்னிப்பு! கள்ளத்தனமாகத் தன் மனைவியிடம் கொஞ்சுகிறவனை, ஒரு பிச்சைக்காரன் மன்னிக்கமாட்டானே! நன்றி கெட்டவனே! நான் மன்னிக்க வேண்டுமா உன்னை?

சீலா:- (பதைத்து) அடாத பெரும் பழி! இது அடுக்காது; அநியாயம். மன்னவா! என்னை நன்கறிந்த தாங்களா இப்படிப் பேசுவது?

சங்கா:- பொறுக்க முடியாத அபாண்டத்தைப் போடவேண்டாம் எங்கள் தலையில். நொந்து கிடக்கிறேன் சுவாமீ! வெந்த புண்ணிலே வேலிடாதிர்கள்.

நந்தி:- (சிரித்து) நொந்து கிடக்கிறாயா? ஏன்? காதலனைக் கட்டித் தழுவ முடியாமல் சிறைக் கம்பிகள் குறுக்கின்றனவோ சிறுக்கி!

விக்ர:- கள்ளச் சாவிகூட வைத்திருப்பான் காதகன்!

நந்தி:- மகாராணியின் காதலல்லவோ! எதைத்தான் செய்யக்கூடாது?

நிருப:- (முன்வந்து) அப்பா! நேர்மை தவறாத என் தாய்மேலா இத்தகைய நிந்தை? உங்கள் கொடுமைக்கு முடிவே கிடையாதா? கரமிழந்த மாதாவின்மேல் கற்பிழந்தாள் என்ற பழியை வேறா சுமத்துகின்றீர்?

நந்தி:- கண்களால் கண்டதைத்தானடா சொல்லுகிறேன், காவாலிப் பயலே!

நிருப:- எதையப்பா கண்டுவிட்டீர் இங்கு? என்ன விபரீதம் நடந்துவிட்டது? நெஞ்சிலே நஞ்சு; பார்வையிலே குருடு பாய்ந்துவிட்டது! நீதியைப் பரிபாலிக்கும் மன்னவரா நீர்? பகுத்தறிவு இழந்த பாவி! கொதிக்கிறதே என் ரெத்தம்! இன்னொரு முறை என் தாயைக் குறை சொன்னால் நறுக்கிவிடுவேன் நாக்கை!

நந்தி:- வெட்கங்கெட்ட வீரப்பு! தூ! விபசாரி பெற்ற பேடிப்பயலே! (காறித்துப்புகிறான்)

நிருப:- (ஆத்திரமும், அழுகையுமாய்க் கதவை உலுக்கி) ஆ! அம்மா! வாளெங்கே? என் வல்லமையெங்கே? தடந்தோளெங்கே? தன்மானமெங்கே! ஒழிந்ததம்மா எல்லாம் ஒழிந்தது! இந்தக் கொடிய சொல்லைக் கேட்கவா, பொறுமை பொறுமையென்று புழுங்கிக் கிடந்தோம் இரும்புக் கதவுக்குள்? ஒழுக்கத்தின் உயிர் நாடியான உத்தமியைப் பழித்தவாய் புழுக்க வேண்டாமா? என் வீரத்தாயை விபச்சாரி யென்ற வீணனின் வாய் வேக வேண்டாமா தீயில்? விபரீதம் தாயே, விபரீதம்! ஐயோ! என்னால் பொறுக்க முடியவில்லையே அம்மா!........ அம்மா!........ அம்மா......!

(கதறியவண்ணம் தாயின் காலில் விழுந்து புரளுகிறான்)

சீலா:- (சினந்து) மன்னவ! சேனாபதி கொடுத்த விஷம் தலைக்கேறி விட்டது. சிந்தை குழம்பி விட்டது. வஞ்சகப் பயிருக்கு இப்படியா எருவாக வேண்டும் உமது அறிவும் ஆற்றலும்? தவறு! மிகப் பெரிய தவறு செய்கின்றீர்!

நந்தி:- தவறு! யோக்கிய சிகாமணியே! நள்ளிரவிலே கணிகையின் வீட்டிலே காவலன் நுழைவது தவறு! யாருமறியாமல் மந்திரியார் இப்படி மகாராணியைச் சந்திப்பதற்கு என்ன பெயரடா என்ன பெயர்?

சீலா:- தவறுதான். இதைச் செய்தவன் நான். என்னைத் தண்டியுங்கள். கற்பின் சிகரமான தேவியாரின் நெஞ்சிலே பெரு நெருப்பைக் கொட்டவேண்டாம். தியாகத்தின் சின்னத்தை—தாய்மையின் வடிவத்தை இப்படிச் சித்ரவதை செய்யவேண்டாம்.

விக்ர:- பறிகொடுத்தவன் ஏமாந்தால், திருடன் தர்ம நெறியும் போதிப்பான் மகாராஜா!

சீலா:- விக்ரமகேசரி! கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளைக்குத்தான். வஞ்சகம் வாழ்ந்ததில்லை நெடுங்காலம்.

விக்ர:- இது உமது கெடுங்காலம். மன்னிக்க முடியாத துரோகம்! மகாராஜாவின் பெருந்தன்மை இதுவரை உம்மை வாழவிட்டிருக்கிறது.

நந்தி:- இனிப் பொறுக்கமாட்டேன் அவ கேட்டினை! களங்கம்! களங்கம்! என் குலப் பெருமைக்கே களங்கம்! துரோகி!

(வாளை உருவி சீலாதித்தரை வெட்டப் போகிறான்)

சங்கா:- (சினந்து) நிறுத்துங்கள்! குலப் பெருமைக்குக் களங்கம் யார்? நானுமல்ல, அமைச்சருமல்ல, நினைத்துப் பாருங்கள். நெஞ்சிலே கைவைத்துச் சொல்லுங்கள்; நாட்டை அன்னியனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தவர் களங்கமா? துரோகத்தைத் துடைத்தவர்கள் களங்கமா? கலையென்றும், பக்தியென்றும் கலகம் விளைத்தவர் களங்கமா? அறமென்றும், அன்பென்றும் அதனைத் திருத்தியவர் களங்கமா? யாருக்கு யார் களங்கம்?

நந்தி:- பழங்கதை பேசாதே!

சங்கா:- புதிய கதை மன்னவரே! இது புதிய கதை! சிங்காசனத்தைக் கவர சதித் திட்டமிட்டவருக்குச் சிங்கார மேடை; சதியைக் குலைத்து உரிமையைக் காத்தவர்க்குச் சித்ரவதை! கடித்துக் கொல்லவந்த விஷப்பாம்புக்குப் புகழ்மாலை. தடுத்துப் போராடிய சீரிக்கு சிறைச்சாலை? இதுவா நேர்மை? இதுவா தர்மம்? இதுவா அறம் வழுவா ஆட்சி முறை?

நந்தி:- எல்லாம் தெரியுமடி எனக்கு! நல்லவன் என் தம்பி! பொல்லாத நீதான் பொசுக்குகிறாய் என் மானத்தை! சண்டாளி! சாகசக்காரி!

(வளரும்)

முன்னேற்றப்— —பாதையிலே

சேந்தமங்கலம்.

23—12—56 ஞாயிறு மாலை 6-30 மணிக்கு பெருமாள் கோவில் முன்பு திரு. அழகு அவர்கள் தலைமையில், திரு. கி. மனோகரன் பி. ஏ. ஆனர்ஸ், ஜி. பி. சோமசுந்தரம் ஆகியோர் பேசுவார்கள்.

—செயலாளர் தி. மு. க.

தேர்தல் நிதி நிகழ்ச்சி.

சேலம் மாவட்டம், இடைப்பாடியில் 27-12-56 வியாழன் மாலை 4-மணிக்கு மாவட்ட தி.மு.க. பொருளாளர் தோழர், பி. எம். குப்புசாமி அவர்கள் தலைமையில்,

தோழர்கள் இரா. தாண்டவன், மு இராசு, ஆர். வி. பெருமாள், நாராயணன் மற்றும் பலர் பங்கு பெறும்.

கைப்பந்தாட்டம், உடற்பயிற்சி விளையாட்டுகள், குஸ்தி, குறவன் குறத்தி நடனம், ஓரங்க நாடகம், சிலம்ப விளையாட்டுகள், இசை நிகழ்ச்சி இத்தனையும் நடைபெறும்.

கட்டணம்: ஆண்கள் 0—4—0
பெண்கள் 0—2—0

—தி. மு. க இடைப்பாடி.

வானரதம்

"உடன் கட்டாலோ" என்று இந்தியில் வந்து பெயரெடுத்த படம், "வானரதம்" என்று தமிழில் வந்து பெயரை எடுத்துவிட்டது!

கதைக்குக் காலில்லை! பழுதுபட்ட விமானமொன்று ஏதோ ஒரு நாட்டில் இறங்க, அதிலிருந்த 'பாரத நாட்டான்' ஒருவன், அந்த நாட்டு ஏழையினத்து எழிலரசி ஒருத்தியின் காதலுக்கும், வாழ்வினில் ஏற்றங்கொண்ட நாட்டரசியின் காதலுக்கும் பாத்திரமாகி, முடிவில் நாட்டரசியின் சூழ்ச்சியால், மனத்தில் வரித்த மங்கை நல்லாளை இழந்து, மனங்குன்றி, மரணத்தை எட்டிப் பிடிக்கும் கதைதான் "வானரதம்."

காட்சி அமைப்புகள், அலங்கார வேலைப்பாடுகளுடன் அருமையாக இருக்கின்றன. வெளிப்புறக் காட்சிகளைத் திறமையாகப் படமாக்கியிருக்கிறார்கள்.

நிம்மியின் நடிப்பு நன்றாக இருக்கிறது. சோகக்கட்டங்களில் நடிக்கும் பொழுது மனவுணர்ச்சிகளை நன்றாக பிரதிபலிக்கிறார். திலிப்குமார் கட்டைபோல வந்து போகிறார். சூரியகுமாரியின் நடிப்பு சோபிக்கவே இல்லை. காதல், சோகம், கோபம், தாபம் எதுவானாலும் சிரித்துக்கொண்டே போய்விடுகிறார். ஆகாவின் நகைச் சுவையில் சுவையில்லை. மாறாக, அவருடைய கோமாளிக் கூத்து எரிச்சலைத்தான் ஊட்டுகின்றது. ஒலி, ஒளிப்பதிவுகள் ஏதோ பரவாயில்லை.

படத்திற்கு உயிரூட்டுவது நௌஷாத்தின் இசையமைப்பு. நான்கைந்து பாடல்கள் நன்றாயிருக்கின்றன. ஆனால் அநாவசியமான நடனங்களும், பாடல்களும் ஏராளம், இருந்தும் படம் பதிமூன்றாயிரம் அடி நீளம்தான். அந்தமட்டில் நாம் பிழைத்தோம்! வடமொழியின் அசைவுக்கேற்ப வசனத்தை அமைக்க எண்ணி, தமிழையே கொலை செய்திருக்கிறார்கள்.

இறந்துபோன காதலி வானரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு, தன் காதலனிடம் வந்து, அவனையும் தன்னுடன் அழைத்துக் கொள்கிறாள். கதாநாயகன் உயிர் விடுகிறார். படம் பார்ப்போர் சிரிக்கிறார்கள். "வானரதமா அது? வானரம்!" என்கிறார்கள் கொட்டகையிலிருந்து வெளியே வரும் ரசிகப் பெருமக்கள்.

—நா. சோமசுந்தரம்.

1957
திராவிடர் நாட்குறிப்பு [டயரி]

* தி. மு. கழக முழு விவரங்கள்
* 1200 தி. மு. க. கிளைகளின் விபரங்கள்
* பேச்சாளர் முகவரிகள்
* அஞ்சல் செய்திகள்
* விற்பனைவரி, வருமான வரி, பதிவுக் கட்டணங்கள்
* பக்கத்துக்கு ஒன்று வீதம் அறிஞர்களின் 365 பொன்மொழிகள்
* இன்னும் பலவித குறிப்புகளும் விவரங்களும் அடங்கியது

காலிகோ பைண்டு-உதயசூரியன் முகப்பு
ஒன்றின் விலை ரூ 1-0-0
செலவு தனி.

போர்வாள் அலுவலகம்,
128 பிராட்வே, :: சென்னை-1.

'வாழு வாழவிடு' எனும் இலட்சிய ஏடு!
"மக்களாட்சி" (திங்களிருமுறை)

ஆசிரியர்: மீ. சு. இளமுருகுபொற்செல்வி.

● அவர்கள் கருத்து ● ஏணியும் தோணியும்
● அன்றும் இன்றும் ● தமிழாக்கம்
● நாமிருவர் ● வினாவிடை

ஆகிய அம்சங்களுடன் வாழ்க்கைத் தோழமையுள்ள மக்களின் பத்திரிக்கை. விலை இரண்டணா.

விவரங்கட்கு:
பொறுப்பாளர், "மக்களாட்சி" அலுவலகம்,
32, மேலப் புலிவார் தெரு,
திருச்சி 1. (தமிழ் நாடு)

நாடெங்கும் விற்பனையாளர் தேவை

கேள்விக்கணைகள்
"கேடயத்தான்"

இக்கிழமை பரிசு பெற்றவர்:

● இரா. கண்ணப்பன்,
குறிச்சிலாப்பட்டு (அஞ்சல்)
வ. ஆ. மாவட்டம்.

ஜி கே. வேலன், சத்திரப்பட்டி.

கே: அரசியலில் வழுக்கி விழுந்தவர்கள் வாழ்வு பெறுவது எப்பொழுது?

ப: சந்தர்ப்ப வாதிகளின் கட்சி எதிர்பாராது வலுவடையும்போது.

* * *

கே: உங்கள் கழகத்தை சினிமா கட்சி என்று காங்கிரசும், கம்யூனிஸ்டும் கொக்கரிக்கிறார்களே! என்ன பதில்?

ப: அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தோர் சிறந்த சினிமா எழுத்தாளர்களல்ல என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

மு கலைமன்னன், முடிசூ.

கே: காங்கிரசின் கண்கள் எவை?

ப: வடநாட்டு முதலாளிகளின் பணப்பெட்டி!

ஏ. எஸ் சுப்ரமணியன், அக்ரகாரம்.

கே: "பாசவலை" போலவும், "நந்திவர்மன்" போலவும் கற்பனை நயத்தோடு கம்பன் ராமாயணத்தை எழுதினான்! அதை ஏன் நாம் ஒழிக்கவேண்டும்?

ப: இவைபோல் என்றால் இருகை ஏந்திவரவேற்கலாமே! கதா நாயகனைக் கடவுளாக்கி, கோயில்கட்டி மணியும் தட்டுமல்லவா தாக்கிக்கொண்டார்கள்!

கே: அண்ணாவை அறிவற்றவர் என்று கூறுகிறார்களே மந்திரிகள்; அவர்களை என்னவென்று கூறுவது?

ப: அறிவைப்பற்றி நினைத்துப் பார்க்கவே நேரமற்ற அடிமைகள் என்று சொல்ல வேண்டாம். பாவம்; தமிழர்கள்!

சி. சு. தேவராசன், சிறுதையூர்

கே: நீலிக் கண்ணீர், முதலைக் கண்ணீர்—இவற்றிற்கு என்ன பொருள்?

ப: வஞ்சகமாய், பிறரை மயக்கவடிப்பது ஒன்று; வடிக்காமலேயே வடிப்பதுபோல் காட்டுவது மற்றொன்று.

* * *

கே: திடீர் என்று நேருவந்து "திராவிடநாடு" பிரித்துக்கொடுத்தால் என்ன செய்ய முடியும் உங்களால்?

ப: ஆளமுடியும் தோழரே, நம்மால்.

● இரா. கண்ணப்பன், குறிச்சிலாப்பட்டு

கே: இராமாயணத்தில் குரங்குகள், இராட்சதர்கள் என்று வருணிக்கப்படுவது திராவிடர்களைத்தான் என்று பிரதமர் நேருவே எழுதியிருக்கும்போது, காங்கிரஸ் திராவிடர்கள் இராமாயணத்தைப் போற்றுவது ஏன்?

ப: தலைவரது கருத்துக்கு மதிப்பளித்து, இராட்சசர்களாகவும், குரங்குகளாகவும் நடந்துகொள்வது அவர்களின் விருப்பமாயிருக்கலாம்.

* * *

கே: "ஆறுகெட நாணலிடு, ஊருகெட பூணலிடு" இந்தப் பழமொழியின் பொருள் என்ன?

ப: ஆற்றிலே வளர்ந்த நாணல் புதர் வெள்ளப்போக்கை மறித்து வழிமாற்றி விடுமாம்; அதுபோலவே ஊருக்குள் வளரும் பூணூல்காரர், ஊர் நலத்தை தன்னலமாக மாற்றி விடுவார்களாம்!

தி. க. வா? கா. க. வா?

தேர்தலை முன்னிட்டும், மக்களின் நன்மையை முன்னிட்டும் இம்மாதிரி கல்வி வசதிகளையெல்லாம் ஏழைமக்கள் இல்லந்தோறும் சென்று கூறவேண்டியது, பொதுநலத் தொண்டர்களின் நீங்காக் கடமையாகும்; அவசரக் கடமையுமாகும்.

காங்கிரஸ்காரர் யாவரும் ராஜாஜி கட்சி—காமராசர் கட்சி என்று பிரிந்துகொண்டு தமிழ் நாட்டைப் பாழாக்காதபடி—இம்மாதிரி நன்மைகளைப் பற்றித் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்யக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

—"விடுதலை"
18—12—56

தி. க. விடுதலை, கா. க. விடுதலையாக மாறுகிறது! வேண்டுகோள் விடுகிறது காங்கரசுக்கு!

நாம் ஆதரிப்பது தமிழ்க் காமராசரை, எதிர்ப்பது பார்ப்பன ராஜாஜியை என்று ஏமாளித்தனமாக நம்பிக்கொண்டிருக்கும் தி. க. தோழனே! தொட்ட குறை, விட்டகுறை இருப்பதால் சொல்லுகிறேன்: உன் முகத்தில் கரி பூசிவிட்டு காங்கரஸ்காரன் முகத்திற்குப் பவுடர் பூசத் தொடங்கி விட்டார் விடுதலையார்! முகம் சுளிக்காதே! பணநாதன்; பதவி நாதன்; பொருமைநாதனின் பொல்லாத விளையாட்டுகளுக்கு பகுத்தறிவு படைத்த நீ இனியும் பகடைக்காயாகத்தான் இருக்கப் போகிறாயா? இல்லை; இலட்சிய வெற்றிக்குப் பணியாற்றப் போகிறாயா? என்ன உன்முடிவு?

—வாலி.

(2-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

"வலம்புரி முத்தே!"—முத்திலேயே சிறந்த வகை, வலம்புரி என்ற சங்கிலேயிருந்து கிடைக்கும் முத்துதான் என்பது அக்காலத் தமிழ் மக்களது கருத்து.

'வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்' (ஆத்திரையன், பொதுப்பாயிரம்) என்றும், வலம்புரி முத்துக்கள் தென்கடலில் மிகுதியாகக் கிடைத்தமையால்,

"தென் கடல் முத்தும்..." (189, பட்டினப்பாலை) எனவும் பண்டைய தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன.

"மலையிடைப் பிறவா மணியே!"—மலையிடையிலிருந்து எடுக்கப்படும் மணிகள் மிக்க உறுதியாயிருக்கும்; குழைந்து போகா.

"குடமலைப் பிறந்த மணியும்" (187) என்று மலையிடைப் பிறந்த மணியின் சிறப்பு பற்றிப் 'பட்டினப்பாலை' பேசுகிறது.

கண்ணகி ஒளியிலே மலையிடைப் பிறந்த மணியை ஒத்தவள் ஆயின், "மலையிடைப் பிறவா மணியே" என்று கோவலன் கூறுவதற்குக் காரணமென்ன?

"மலையிடைப் பிறந்த மணி குழையாது. கண்ணகியோ தன்னுடைய பேச்சிலும், செயலிலும் இயல்பாகவே குழைவு மிக்கவள்; அதனால்தான் 'மலையிடைப் பிறவாமணியே' என்று கூறப்பட்டது," என்று சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் 'அடியார்க்கு நல்லார்' விளக்கம் தருகின்றார்.

நூல் முழுதும் தான் தோற்றுவித்த மாந்தர்களின் குணங்களை மறந்தாரில்லை இளங்கோ. கோவலன் வணிகக் குலத்தில் பிறந்தவனல்லவா? அதனால்தான் சாதாரண மக்களைப்போல "பொன், முத்து, மணி" என்று வெறுமனே சொல்லாமல், தனக்கே உரித்தான வணிகக் குலக் குணத்தின் காரணமாக 'மாசறு பொன், வலம்புரி முத்து, மலையிடைப் பிறவா மணி' என்று அவற்றின் உயர்வையும், சிறிய தன்மையையும் சேர்த்துக் கூறினான்.

இது மட்டுமின்றி. கோவலன் ஒரு கலைஞனுமாவான். இசையிலே தேர்ந்தவன். யாழ் வாசிப்பதிலே வல்லவன். கோவலன் மாதவியை விட்டுப் பிரிவதற்குக் காரணமே யாழோடு சேர்த்துப் பாடிய கானல்வரிப் பாடல்கள்தான்.

இந்திர விழா முடிந்து, மாதவியின் நாட்டியமும் முடிவுற்றபின்பு கோவலனும் மாதவியும் ஊர் மக்களோடு கடற்கரைக்குச்சென்று, புன்னை நிழலில் அமருகின்றனர். மாதவி யாழைக் கையிலெடுத்து, நரம்புகளைமீட்டி கோவலனிடம் கொடுக்கிறாள். அவன் அதை வாங்கி இசையமுது பொழியத் தொடங்குகிறான் அந்த இசைதந்த இன்பவெள்ளத்தில் மாதவியின் உள்ளம் நீந்தி மகிழ்கிறது.

"கோவலன் கையாழ் நீட்ட அவனும்
காவிரியை நோக்கினவுங்
கடற்கானல் வரிப்பாணியும்
மாதவிதன் மனமகிழ
வாசித்தல் தொடங்குமன்"

(கானல் வரி)

என்று இளங்கோ அந்நிலையைப் பாடுகின்றார், கோவலன் யாழ் இசைப்பதிலே சிறந்தவன். ஆகவேதான்,

"யாழிடைப் பிறவா இசையேயென்கோ"

என்று கூறுகிறான். யாழினுடைய இசையைப் பற்றி அறியாதவன் அதை உவமையாகவோ, உருவமாகவோ கையாள்வது பொருத்தமுடையதாக ஆகாது. யாழ் வாசித்தலிலே தேர்ந்த கோவலன், யாழிசையையே கண்ணகியாக உருவகப் படுத்தியதில் வியப்பில்லை.

★★

தென்றல் வெளியீடு.

நாடகங்கள்.

ப. கண்ணனின்

புரட்சிப்பாடகன்	1—8—0
வீரவாலி	1—4—0
கன்னியின்சபதம்	0—8—0
மின்னொளி	0—6—0

மு. கருணாநிதியின்

ஒரே முத்தம்	1—4—0

*

வாணிபர்க்குக் கழிவு உண்டு.

தென்றல் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
குமாரசாமிப்பட்டி, :: சேலம்-1.

TEL: Gurucures PHONE: 248.

60 ஆண்டுகள்—3 தலைமுறைகள்

ஆங்கிலம் தமிழ் மருத்துவ சிறப்பைப்பெற்றது குருமருந்து சாலை.
அதன் 60-க்கு மேற்பட்ட தயாரிப்புகளில் தலையான

குரு தைலம்.

குரு பல்பொடி.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இன்றியமையாதவை.

டாக்டர், ஏ. மதுரம் சன்ஸ்,
குருமருந்து சாலை, :: திருச்சிராப்பள்ளி.

Regd No. M. 5721. PAKUTHARIVU. 21—12—56

விநோபா ராமாயணம்.

தத்துவ மெருகால் தூய்மை கிட்டிடுமா?

இராமாயணத்தில் மட்டுமல்லாமல், புராணங்களில் இடம்பெற்றுள்ள தேவாசுர யுத்தம் என்ற நிகழ்ச்சிகள்யாவும் ஆரியருக்கும், திராவிடருக்கும் நடந்த போராட்டத்தைக் குறிப்பிடுகின்றகற்பனைக் கதைகளாகும் என்று பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமி அவர்கள் பன்முறை பேசியும், எழுதியும் உள்ளார்கள். அக்கருத்தானது படிப்பு, யுக்தி, அனுபவங்களை ஒட்டியதும், ஏற்கத்தக்க கருத்துமாகும். ஆனால், பெரியார் விநோபா பாவே இவற்றை மறுக்கின்றமுறையில், தேவாசுரப் போராட்டத்திற்கு தத்துவார்த்தம் கூறுகின்றார்:

"இந்த தேவ அசுர யுத்தம், நம்முடைய உள்ளத்தில் நடைபெறுகிறது. இராவணன் ரஜோகுணமுடையவன். கும்பகர்ணன் தமோ குணமுடையவன். விபீஷணன் சத்வ குணமுடையவன். இம்மாதிரி அவர்கள் உருவாக்கப் பட்டனர். நமது உள்ளத்தில் இருக்கும் பத்துத் தலை இராவணன் அங்கிருந்து விடுதலைப் பெற்றால் நம்முடைய உள்ளம் சுத்தமாகும்.

இராமன் பெயரை ஸ்மரிப்பதனாலே, அவன் கதையைக் கேட்பதனாலே மனித உள்ளத்திற்கு இவ்வாறு பலம் ஏற்படுகிறது. அதனால் உள்ளம் சுத்தமடைகிறது என்று சிறுவயதிலிருந்தே கேட்டு வந்திருக்கிறேன்" என்கிறார் ஆச்சார்ய விநோபா.

இராவணன், கும்பகர்ணன், விபீஷணன் ஆகியோர்க்கு குண விசேஷ தத்துவார்த்தங்கள் கற்பிக்கப் படுவதால், அவர்களை வதைத்து ஆட்கொண்ட இராமன் உயர்ந்து விட்டானா? அப்படியானால் இராமனுக்கு என்ன தத்துவம்? இராமனது பெயரை உச்சரிப்பதால் உள்ளம் எப்படி பலமடைந்து விடும்?

மேற்குறிப்பிட்ட ரஜோ, தமோ, சத்வ குணங்கள் இராமனிடம் இல்லையென்று கூற முடியுமா? இராமாயணப் பாத்திரங்களுக்கு தத்துவார்த்தம்கற்பித்துஉயர்த்திக் காட்டியோ தாழ்த்திக் காட்டியோ உள்ளத் தூய்மை பெறவேண்டுமெனில், உலகில் நடைபெற்ற—நடைபெறுகின்ற திருட்டு, புரட்டு,கள், காமம், கொலை, சூது, வஞ்சகம், துராசை போன்ற அக்கிரமங்கள், அநீதிகள் அத்தனைக்கும் தத்துவார்த்தம் கற்பிக்க முடியாதோ? எல்லாவற்றாலும் தூய்மை கிட்டுமா? அத்தனை அயோக்யர்களையும், புனிதர்களாக—பூசிக்கத் தக்கவர்களாக தத்துவ மெருகேற்றிக் காட்டமுடியுமே தெய்வீகத்தால்! உள்ளம் பலமடைந்து விடுமா?

தம்பிக்குரிய நாட்டைத் தனதாக்கிக் கொள்ள துராசைப் பட்டவன், பெண்ணைக் கொலை புரிந்தவன், பெண்ணின் உறுப்புகளைத் துண்டித்துப் பெரும்பழி ஏற்றவன், சகோதரர்க்குள் சண்டை மூட்டி மறைந்திருந்து கொலை புரிந்த மாபெருங் கோழை, கர்ப்பவதியான மனைவியைக் காட்டுக்குத் துரத்திய கல் நெஞ்சன் ஆகிய இராமனது பெயரை—அவனது கதையை மனதால் நினைத்து, வாயால் சொல்லி விட்டால் மனித உள்ளம் பரிசுத்தமடைந்துவிடும் என்பதை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

சிறுவயதில் பாட்டிமாரிடம் நாம் கேட்ட பித்தலாட்ட பேய்க் கதைக்கு, வயது முதிர்ந்து அறிவு பெற்ற காலத்தும் தத்துவ மெருகிட்டு பொக்கிஷமெனப் போற்றிப் புகழ்வது நியாயமென்றால், விநோபாவின் இந்தக் கூற்றும் நியாயமாக இருக்க முடியும்!

—பகணன்.

தி. மு. கழக முரசு கொட்ட

போர்வாள்.

[ஜனவரி முதல் மீண்டும் வருகிறது]

ஆசிரியர்:

காஞ்சி, மணிமொழியார்.

கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், தயவு தாட்சணியமற்ற அரசியல் விமர்சனங்கள், அறிஞர்களின் வாழ்க்கை ஓவியங்கள், அடங்கிய அரசியல் வார இதழ்

மா. இளஞ்செழியன் தீட்டும் விறுவிறுப்பான கட்டுரைகள், கே. ஜி. இராதாமணாளன் எழுதும் இன்சுவைக் கதைகள், கவிஞர். சுரதாவின் கவிதைகள் வாரந்தோறும் உண்டு

தனி இதழ் அணா 2.

ஆண்டு சந்தா 6-8-0.

எல்லா ஊர்களுக்கும் முன்பணம் கட்டக் கூடிய ஏஜண்டுகள் தேவை

போர்வாள் அலுவலகம்,
128 பிராட்வே. :: சென்னை-1.

சலகண்டபுரம் செந்தமிழ் அச்சுக்கூடத்தில், ஆசிரியர், ப, கண்ணனால் அச்சிடப்பட்டு;
சேலம்-1 குமாரசாமிப்பட்டியின்றும் வெளியிடப்படுகிறது.